dne 13. června 1927 sepsán a oběma st-li podepsán, ohlásily pro volbu radních sdružení jedině strana republikánská se stranou živnostenskou, nikoli také strana soc.-demokratická a komunistická.

Č. 7903.

Dávka za úřední úkony. — Řízení správní: Podá-li strana, které byla předepsána dávka za úřední úkony, v odvolací lhůtě žádost za sdělení vyměřovacích základů, jest posuzovati včasnost opravného prostředku, podaného po oznámení oněch základů, nikoliv jedině podle dne, kdy v odpor vzaté rozhodnutí bylo straně doručeno, nýbrž též podle dne, kdy strana žádala za sdělení vyměřovacích základů, a podle dne, kdy vyměřovací základy byly straně na žádost tuto oznámeny.

(Nález ze dne 26. dubna 1929 č. 20.868/27.)

Věc: František V. v P. proti zemské správě politické v Praze stran včasnosti opravného prostředku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem osp-é na Král. Vinohradech z 23. prosince 1925 byl stěžující si veřejné společnosti vydán k její žádosti živn. list k provozování obchodu s chmelem. Současně byla stěžující si společnosti předepsána za vydání živn. listu podle pol. C č. 3 vl. nař. č. 163/25 dávka za úřední úkon v částce 5.000 Kč. Tento výměr byl stěžující si společnosti doručen dne 31. prosince 1925. — K žádosti došlé osp-é dne 16. ledna 1926, aby stěžující si společnosti byly vydány vyměřovací základy uložené dávky, oznámila osp výměrem z 5. února 1926, že za základ výměry byl vzat pravděpodobný rozsah živnosti podle výše daně výdělkové a daně z obratu. Tento výměr byl stěžující si společnosti doručen dne 19. února 1926.

Dovolávajíc se tohoto výměru podala stěžující si společnost u osp-é dne 5. března 1926 co do výše uložené dávky odvolání, které zsp v Praze nař. rozhodnutím odmítla jako opožděné, poněvadž v odpor vzatý výměr byl stěžující si společnosti doručen dne 31. prosince 1925, odvolání pak, ač se stěžující si straně dostalo náležitého poučení o výkonu práva odvolacího, bylo odevzdáno pošt. dopravě pro osp-ou teprve dne 4. března 1926, tedy již po uplynutí 30 denní odvolací lhůty.

Stížnost do tohoto rozhodnutí vytýká, že žal. úřad, posuzuje včasnost st-lčina odvolání, přihlížel jen ke dni, kdy st-lce byl doručen původní výměr dávkový, ponechávaje mimo zřetel, že st-lka podala v odvolací lhůtě žádost za sdělení vyměřovacích základů, pročež bylo ve smyslu § 8 zák. z 3. dubna 1925 č. 53 Sb. a 4. odst. § 2 zák. z 19. března 1876 č. 28 ř. z. přihlédnouti též ke dni, kdy bylo st-lce doručeno vyřízení této žádosti.

Nss uvažoval o stížnosti takto:

Zákon ze 3. dubna 1925 čís. 53 Sb. o dávkách za úkon ve věcech správních, dle něhož dávka byla uložena, stanoví v § 8, že, pokud

v tomto zákoně není nic jiného nařízeno, platí obdobně všeobecná ustanovení poplatková, zvláště o řízení rekursním, promlčení, vymáhání, pokutách a úrocích z prodlení. V otázce na spor vznesené neobsahuje zák. č. 53/25 a to ani ve znění novelisovaném zákonem ze 16. prosince 1926 č. 253 Sb. žádného ustanovení. Jest tedy ve smyslu cit. § 8 použíti všeobecných ustanovení poplatkových.

Ustanovení ta obsažena jsou v zákoně z 19. března 1876 č. 28 ř. z. o lhůtách k opravným prostředkům proti rozhodnutím a nařízením orgánů správy finanční, upravujícím určité otázky procesní nejen ve věcech přímých daní a nepřímých dávek, nýbrž i jiných důchodků k potřebám státním (§ 1 cit. zák.), tudíž i ve věcech poplatkových. Stanoví se pak zde v § 1, že lhůta k podání opravného prostředků činí 30 dnů, v § 2 odst. 2 pak, že lhůta ta počítá se ode dne po doručení rozhodnutí nejprve příštího, načež v odst. 4 § 2 jest obsažen tento předpis: »Podá-li strana k úřadu žádost za prodloužení lhůty k provedení opravného prostředku, nebo ve lhůtě tímto zákonem vyměřené žádost za oznámení důvodů rozhodnutí tohoto úřadu, přeruší se lhůta až do dne, kterého se doručí straně příslušné vyřízení a počne pak znovu běžeti«.

Dle toho sluší v případech, kde v původní lhůtě odvolací byla podána žádost o sdělení, z jakých základů vycházel úřad dávku z úředních výkonů vyměřující, včasnost opravného prostředku po oznámení těchto základů vzneseného posuzovati nikoliv jedině podle dne, kdy rozhodnutí v odpor vzaté bylo straně doručeno, nýbrž též podle dne, kdy strana žádala za sdělení důvodů, a dne, kdy na tuto žádost byly straně vyměřovací základy oznámeny.

V konkretním případě byl dávkový výměr doručen stěžující si společnosti dne 31. prosince 1925, načež ona dne 16. ledna 1926, tudíž ve lhůtě 30denní, běžící jí k odvolání, podala žádost za sdělení vyměřovacích základů, tedy žádost ve smyslu 4. odst. § 2 cit. zák. č. 28/1876. Ale pak přestal býti pro posouzení včasnosti st-lčina odvolání rozhodným jedině den doručení původního výměru dávkového, a bylo žal. úřadu přihlédnouti též ke dni, kdy st-lka podala žádost za sdělení důvodů a ke dni, kdy jí vyřízení této žádosti bylo doručeno. Žal. úřad posoudil však včasnost v tomto případě vzneseného opravného prostředku jedině podle dne doručení původního dávkového výměru, ponechávaje zcela mimo zřetel, že do rekursní lhůty pro st-lku nelze včítati dobu od 16. ledna do 19. února 1926. Tím dostal se žal. úřad v rozpor s cit. ustanovením § 2 zák. č. 28/1876.

č. 7904.

Učitelstvo: * Předpis o započtení pro zvýšení služného v odst. 1 § 23 učitelského zák. č. 104/26 nedotýká se platnosti ustanovení odst. 2 a 3 § 34 služ. pragmatiky učitelské č. 319/1917 ř. z. o započitatelnosti vojenské služby presenční pro platový postup.

(Nález ze dne 26. dubna 1929 č. 7.743.)